

Hongerdoek 2025-2026: Samen dromen – Liefde zij daad

De hongerdoek *Samen dromen – Liefde zij daad*, geschilderd door de in Erfurt (Duitsland) wonende kunstenaar Konstanze Trommer, is de 25ste hongerdoek die verschijnt. Het fenomeen *hongerdoek*, in de nieuwe invulling zoals door Misereor Duitsland en in navolging daarvan door Vastenactie Nederland vorm gegeven, beleeft daarmee zijn 50-jarig jubileum. Vastenactie werkt aan sociaaleconomische verbetering voor mensen aan de marge, aan gerechtigheid voor mens en milieu.

Ik haal een paar aspecten aan over de betekenis van deze hongerdoek. Wilt u meer weten, kijk dan op de website van Vastenactie: www.vastenactie.nl

Wie een eerste blik werpt op de hongerdoek, krijgt de indruk van een vredig tafereel van gelukkige kinderen, omringd door enkele zachtmoedige dieren. Die schijn bedriegt zeer. Enkel van de kinderen moeten hard werken om water te halen, om een broertje of zusje te dragen of om huishoudelijke klussen te doen. En ook de situatie roept vele vragen op. Zijn de kinderen geïsoleerd van hun ouders en andere mensen? Kunnen ze van het eiland af? Is de helikopter een bedreiging of brengt die juist hulp? Weet alleen de helikopterbemanning dat deze kinderen op die geïsoleerde plek verblijven? Biedt de tent, die niet verankerd lijkt, wel voldoende beschutting tegen regen en ontij?

De groep van dertien kinderen vormt een bonte mengeling van kinderen uit alle windstreken van deze wereld. De kunstenaar heeft gebruik gemaakt van foto's uit het archief van Misereor, de Duitse zusterorganisatie van Vastenactie. Acht van de afgebeelde kinderen komen uit Brazilië, Nigeria, Afghanistan en India. De vijf uit het Westen afkomstige kinderen zijn deels kleinkinderen van de kunstenaar, die de hongerdoek geschilderd heeft. Het meisje dat vooraan in de rubberboot zit, draagt een zwemband om haar arm, met daarop de tekst 'oma'.

Ieder kind op de hongerdoek is altijd iemands kind, altijd iemands kleinkind. De kinderen herinneren ons eraan dat we een intergenerationele verantwoordelijkheid hebben: laten we onze kinderen en kleinkinderen een leefbare wereld na?

De meditatie bij deze hongerdoek eindigt met een zegen:

Moge God ons zegenen met onrust
over gemakkelijke antwoorden, halve waarheden en oppervlakkige relaties
zodat er diepgang is in onze harten.

Moge God ons zegenen met boosheid over onrechtvaardigheid,
onderdrukking en de uitbuiting van mensen
zodat we werken voor rechtvaardigheid, vrijheid en vrede.

Moge God ons zegenen met tranen
die we plengen voor hen die lijden door pijn, verstoting, honger en oorlog,
zodat we onze handen zullen uitstrekken tot troost.

Moge God ons zegenen met onbehagen
Over de klimaatverandering en de exploitatie van de aarde
Zodat we streven naar duurzaamheid en leven in eenvoud.

En moge God ons zegenen met zoveel dwaasheid dat we geloven
een verschil te kunnen maken in deze wereld.
Zodat we kunnen doen waarvan anderen zeggen dat het onmogelijk is.